

מִימְרָא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof	♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story
מקרא-key:	

חגיגה-אין דורשין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	י"א
ומנא תימרא דחולין לא בעו כוונה												
גל שנתלש ובו ארבעים סאה, ונפל על האדם ועל הכלים - טהורין.	דתנן:										◊	י"ט
קתני אדם דומיא דכלים, מה כלים דלא מכווני - אף אדם דלא מכוין.											!	י"ט
וממאי, דלמא ביושב ומצפה אימתי - יתלש הגל עסקינן, וכלים דומיא דאדם, מה אדם דבר כוונה - אף כלים דמכוין להו?											◊	י"ט
וכי תימא: ביושב ומצפה מאי למימרא											◊	י"ט
סלקא דעתך דמינא: ליגזור דלמא אתי למיטבל בהרדלית של גשמים, אי נמי נגזור ראשין אטו כיפין, קא משמע לן דלא גזרינן.											!	י"ט
ומנא תימרא דלא מטבילין בכיפין											◊	י"ט
מטבילין בראשין ואין מטבילין בכיפין, לפי שאין מטבילין באויר.	דתניא:										!	י"ט
אלא מהא											!	י"ט
פירות שנפלו לתוך אמת המים, ופשט מי שידיו טמאות ונטלן - ידיו טהורות, ופירות אינן בכי יותן. ואם בשביל שידהו ידיו - ידיו טהורות, והפירות הרי הן בכי יותן.	דתנן:										!	י"ט
הטובל לחולין והוחזק לחולין - אסור למעשר	איתיביה רבה לרב נחמן:										◊	י"ט
הוחזק - אין, לא הוחזק - לא											◊	י"ט
הכי קאמר: אף על פי שהוחזק לחולין - אסור למעשר.											!	י"ט
טבל ולא הוחזק - כאילו לא טבל.	איתיביה:										◊	י"ט
מאי לאו - כאילו לא טבל כלל											◊	י"ט
לא, כאילו לא טבל למעשר, אבל טבל לחולין.											!	י"ט
הוא סבר דחי קא מדחי ליה, נפק, דק ואשכח.											◊	י"ט
טבל ולא הוחזק - אסור למעשר ומותר לחולין.	דתניא:										◊	י"ט
טבל ועלה - מחזיק עצמו לכל מה שירצה.	רבי אלעזר:										◊	י"ט
עודהו רגלו אחת במים, הוחזק לדבר קל - מחזיק עצמו לדבר חמור, עלה - שוב אינו מחזיק.	מיתיבי:										◊	י"ט
מאי לאו - אינו מחזיק כלל?											◊	י"ט
לא, עודהו - אף על פי שהוחזק - מחזיק, עלה, - אם לא הוחזק - מחזיק, ואם הוחזק - אינו מחזיק.											!	י"ט
מאן תנא עודהו רגלו אחת במים?											◊	י"ט
רבי יהודה היא.	רבי פדת:										!	י"ט
מקוה שנמדד ויש בו ארבעים סאה מכוונות, וירדו שנים וטבלו זה אחר זה - הראשון טהור והשני טמא.	דתנן: [ת"ק]										!	י"ט
אם היו רגליו של ראשון נוגעות במים - אף השני טהור.	רבי יהודה:										!	י"ט
מחלוקת במעלות דרבנן, אבל מטומאה לטהרה - דברי הכל השני טמא, והיינו דרבי פדת.	רב נחמן אמר רבה בר אבוה:										!	י"ט
מחלוקת מטומאה לטהרה, אבל במעלות דרבנן - דברי הכל אף השני טהור, ופליגא דרבי פדת.	איכא דאמרי, אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה:										!	י"ט
לרבי יהודה, מהו להטביל מחטין וצינוריות בראשו של ראשון? גוד אחית - אית ליה לרבי יהודה, גוד אסיק - לית ליה? או דלמא: גוד אסיק נמי אית ליה?	אמר עולא, בעי מיניה מרבי יוחנן:										◊	י"ט
תניתוה: שלש גממיות בנחל: העליונה, התחתונה והאמצעית. העליונה והתחתונה של עשרים עשרים סאה, והאמצעית של ארבעים סאה, וחרדלית של גשמים עוברת ביניהן.	אמר לוי: [רבי יוחנן]										!	י"ט
מאיר היה אומר: מטביל בעליונה.	רבי יהודה:										!	י"ט

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה ◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת < story-מעשה O	מימרא-statement ■ challenge-קושיא ז question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■
מקרא-key:	

חגיגה-אין דורשין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מאיר היה אומר: מטביל בעליונה, ואני אומר: בתחתונה ולא בעליונה	והתניא, רבי יהודה אומר:	◊										
אי תניא - תניא.	אמר ליה: [ר' יוחנן]	!										
הטובל לחולין והוזק לחולין כל.												■
מני מתניתין - רבנן היא, דשני להו בין חולין למעשר.	[רבנן]										◊	■
בגדי עם הארץ מדרס לפרושין. בגדי פרושין מדרס לאוכלי תרומה.	אימא סיפא:										■	◊
אתאן לרבי מאיר, דאמר: חולין ומעשר כהדדי נינהו.	[רבי מאיר]										■	◊
רישא רבנן וסיפא רבי מאיר?											◊	◊
אין, רישא רבנן וסיפא רבי מאיר.											!	◊
רב אחא בר אדא מתני לה בסיפא חמש מעלות, ומוקי לה כולה כרבנן.	[רב אחא בר אדא]											◊
שמע מינה, חולין שנעשו על טהרת הקודש כקודש דמו.	רב מרי:											■
ממאי												^